

zákonu, neboť tím, že soukromý obžalobce Vladimír P., ač byl řádně obe-
slán, k hlavnímu přelíčení se nedostavil, vstoupila v platnost právní do-
mněnka § 46 odst. 3 tr. ř. a musil býti vynesena ohledně tohoto soukromého
obžalobce rozsudek obžalovaného osvobozující dle § 259 odst. 2 tr. ř.
Vešla-li jednou v platnost zmíněná právní domněnka, jest vyloučeno, by
později jakýmikoliv okolnostmi byla prokazována nemožnost dostaviti se
k hlavnímu přelíčení, ježto zákon toho nepřipouští. Naopak stanoví v § 352
odst. 3 tr. ř., že soukromému obžalobci, jenž obžalobu vzal zpět, nikdy ne-
může býti povolena obnova trestního řízení. Tímto rozhodnutím porušil
tedy soud jednak ustanovení § 46 odst. 3 tr. ř., jednak ustanovení § 352
odst. 3 tr. ř. Bylo proto zmateční stížnosti k zachování zákona podle §§ 33
a 292 tr. ř. vyhověno. Zmateční stížnost k zachování zákona uváděla též
ještě porušení § 56 tr. ř., než nebylo třeba tímto porušením zvlášť se za-
bývati, neboť jest obsaženo v porušení § 352 odst. 3 tr. ř.

Čís. 248.

**Zneuctěním ve smyslu § 506 tr. zák. jest porušení panenské cti zahá-
jením mimomanželských styků pohlavních.**

**Svědce nespadá pod sankci § 506 tr. zák., nesplnil-li přípověď manžel-
ství proto, že se později dozvěděl, že svedená žena vedla nepořádný život.**

(Rozh. ze dne 4. září 1920, Kr I. 650/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal ku zmateční stížnosti
generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského
jako odvolacího soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. června 1920
byl porušen zákon, rozsudek ten se zrušuje a obnovuje se rozsudek okres-
ního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. února 1920, jímž byl obvi-
něný Rudolf H. sprostěn podle § 259 č. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek
podle § 506 tr. z. a soukromá účastnice Eleonora K. odkázána dle § 366
tr. ř. se soukromoprávními nároky na pořad práva soukromého.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. února
1920 sprostěn byl Rudolf H. vedle § 259 č. 3 tr. ř. z obžaloby pro pře-
stupek dle § 506 tr. z., jehož prý se dopustil tím, že v březnu 1919 v Čes.
Budějovicích svedl nesplněnou přípověď manželství a zneuctil Eleonoru
K. Okresní soud vzal sice svedení Eleonory K. za prokázané, neshledal
však, že nesplnění slibu manželského nestalo se bez důvodů, nýbrž proto,
že obžalovaný se dozvěděl, že K-ová byla pro zločin dle §§ 5 a 85 tr. z.
trestána a že porodila mimo manželství dítě, jež nebylo jím splozeno.
K odvolání veřejného obžalobce byl obžalovaný rozsudkem krajského
jako odvolacího soudu v Čes. Budějovicích ze dne 12. června 1920 pře-
stupkem uvedeným uznán vinným a odsouzen k příslušnému trestu. Od-
volací soud stejně jako okresní soud nalézací dospěl k přesvědčení, že ob-
žalovaný Eleonoru K. svedl, ale neuznal důvody nesplnění slibu manžel-

ského za dostatečné. Rozsudek odvolacího soudu uvádí, že K-ová arcif byla před tím, nežli obžalovaný s ní známost si učinil, pro zločin §§ 5, 85 ku čtyřměsíčnímu žaláři odsouzena, že však tato okolnost nemůže jí dnes, kdy se poctivě živí, nikým býti vyčítána a že bylo věcí obžalovaného, by před započítím svého poměru s K-ovou se o její pověsti řádně informoval. Další tvrzení obžalovaného, že K-ová byla s jiným mužem v těhotenství, není prý ničím dokázáno. Ani rozsudek soudu první stolice ani rozsudek soudu odvolacího nezabýval se zneuctěním, jež vedle svedení jest v § 506 tr. z. obsaženo. Zneuctěním ve smyslu § 506 tr. z. jest porušení panenské cti zahájením mimomanželských styků pohlavních. Pozbyla-li dívka již panenské své neporušenosti, pohlavní zneuctění bylo již provedeno a nemůže se opakovati při nějaké souloži následující. Poněvadž Eleonora K. sama doznala, že již před obžalovaným H. měla pohlavní styky s jinými muži, nelze nazvati potomní její obcování s obžalovaným H. zneuctěním a tím padá tento zákonný znak. Vzhledem k uvedenému nebylo by třeba zabývati se otázkou, zdali obžalovaný z vážných důvodů odepřel slibu svému dostáti, kdyby i v té příčině soud odvolací nebyl vyslovil názor právně mylný, že totiž bylo věcí obžalovaného, by se před započítím svého poměru s K-ovou o její pověsti — že byla odsouzena pro zločin — řádně informoval. Informace taková namnoze není ani možná, již z toho důvodu, že trestní rejstřík není určený pro veřejnost. I kdyby tu tedy bylo zneuctění, vyskytla se dodatečně taková okolnost, pro kterou obžalovaný, nesplniv slib manželství, nespadal pod sankci § 506 tr. z. Zmateční stížnost tvrdí sice ještě, že se ani soud první stolice ani soud odvolací nezabývaly správně pojmem svedení a pokud je zjistily, že se tak nestalo způsobem předepsaným v § 270 č. 6 tr. ř.; dále tvrdí zmateční stížnost, že bylo také důvodné podezření, že Eleonora K. byla již s jiným mužem těhotnou, když s ní obžalovaný začal známost, a že by tedy tu byla i další okolnost k neplnění slibu manželského. V těchto dvou bodech vybočuje však zmateční stížnost k zachování zákona z mezí § 33 tr. ř., neb touto cestou možno přezkoumávati jenom porušení zákona, a nikoliv výsledky volného uvážení soudcovského, které v přestupkovém řízení není vůbec možno přezkoumávati. (§§ 362 č. 3 tr. ř., 480 odst. 2 tr. ř.).

Čís. 249.

Proti výroku nalézacího soudu, jímž bylo povoleno podmíněné odsouzení, jest přípustna zmateční stížnost a odvolání.

Přípustnost podmíněného odsouzení, jde-li o čin trestný, spáchaný před státním převrácením, ač-li nebyl již rozsudek vynesena a trest vykonán před tím, než-li vešel v platnost zákon o podmíněném odsouzení.

(Rozh. ze dne 4. září 1920, Kr II. 114/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Uher. Hradišti ze dne 7. února 1920, jímž byla obžalovaná Evelína V. uznána vinnou zločinem podílnictví na krádeži podle § 185, 186 lit. b) tr. z.